

[Kofoed.]

Vanskelighederne her skyldes helt andre ting, som ministeren også var inde på. Vores uenighed går her mere på nuancerne end på principperne.

Med hensyn til dagsordenen vil jeg sige, at den skuffer mig. Når vi endelig får en debat om disse ting, hvorfor skal vi så have det dagsordenshalløj? Jeg tabte lidt af agtelsen for SFs intentioner med hensyn til at gå ind i en positiv EF-debat. Jeg kan ikke se, at det skal være nødvendigt at skrive, at man skal være sparsommelig. Det skal man ikke skrive på et stykke papir, for det er en naturlig holdning, fornuftige mennesker har. Derfor kan jeg ikke godtage denne dagsorden, jeg kan ikke anbefale den.

Jørgen Junior (FP):

Først og fremmest vil jeg godt give både hr. Albertsen og hr. Kofoed ret. Jeg synes, det er væsentligt, at en så vigtig debat, hvor der dog nu er kommet mere end én journalist, og hvor der også er mere end ti folketingsmedlemmer, ikke kommer ned på et lavt og latterligt og ligegyldigt niveau. Derfor er det, som jeg væsentligst vil kommentere, de bemærkninger, som jeg mener der er noget reelt indhold i – og dem har der heldigvis været flest af, selv om den sidste del af debatten måske har været ved at udarte.

Hr. Maigaard siger, at vi har stemt for stigninger i budgettet for EF. Vi er indstillet på, således som jeg har sagt det tidligere, at følge den udmærkede formulering, som regeringen lagde frem i sin redegørelse, hvor der bl. a. tales om sparsommelighed. Vores politik over for EF skal være baseret på det, der tjener Danmarks interesser bedst muligt.

Jeg kan ikke rigtig se, hvad vores 1.200 ændringsforslag til finanslovsforslaget har at gøre med denne debat. Vi stiller ændringsforslag dér, hvor vi mener de kan have en påvirkning, og vi har ikke haft nogen kraft eller magt til at påvirke EFs budget på anden måde end ved den stilling, vi har taget i folketingets markedsudvalg, hvor vi har en chance for at påvirke det organ, der har en virkelig betydning, nemlig Ministerrådet.

Den samme begrundelse kan egentlig bruges med hensyn til det direkte valg til Parlamentet. Vi går ind for det for at styrke demokratiet, for at styrke indflydelsen, og i øvrigt også ud fra den erkendelse, at vi meget, meget ofte –

det har vi konstateret i markedsudvalget – ser, at fremskridtspartiets indstilling falder sammen med f. eks. den tyske indstilling. Vi må gang på gang sige til ministeren, at vi synes, han skal lytte efter sin tyske kollega, en socialdemokrat i øvrigt. Ud fra det synspunkt har vi en tro på, at en hel del af de europæiske folkeslag, også de socialdemokratiske politikere i de pågældende lande, har en noget mere sparevillig indstilling, end danske socialdemokrater har til den danske finanslov.

Hvad angår bemærkningerne om landbrug, skal man – dér er jeg også nogenlunde enig med hr. Kofoed – lige gøre det helt klart, at det ikke kun er disse monetære udligningsløb. O.k., de har en enorm betydning, og vi bakker regeringen helt op i ønsket om at få dem nedtrappet, men den manglende danske konkurrenceevne skyldes jo også de dårlige forhold herhjemme, det alt for høje renteniveau osv.; det skal vi ikke glemme.

Nu gør man en stor sag ud af, hvorvidt hr. Glistrup svarer rigtigt eller urigtigt. Personlig har jeg ikke noget som helst kendskab til den pågældende sag og spurgte derfor en enkelt af parlamentarikerne, hvad der egentlig var det rigtige, og fik at vide, at der var sagt noget om det mundtligt. Det vil med andre ord sige, at der dog var sagt noget mundtligt fra vor repræsentants, hr. Nyborgs, side om det pågældende, sådan som man nu får den slags bemærkninger. Jeg skal ikke på nogen måde prøve at forsvare den ene eller den anden, for det er helt oplagt, at et forslag skal foreligge skriftligt, for at det virkelig kan blive betragtet som et forslag, man kan henvise til år senere; det vil jeg gerne ganske klart medgive. På den anden side er der nok ingen, der er i tvivl om fremskridtspartiets intentioner, nemlig at vi naturligvis er indstillet på en sparelinje også inden for EF, også hvad angår parlamentarikerens aflønning etc. – jeg er lige ved at være færdig, jeg håber på tilladelse til et halvt sekund endnu.

Formanden:

Der er ellers i forvejen gået et minut over tiden.

Jørgen Junior (FP):

Ja men så skal jeg blot lige for en ordens skyld sige med hensyn til den foreslåede dagsorden, at da vi kan give tilslutning til regeringens mål-